

Sen İstanbul

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Ekim 2025

"eğer sen yine İstanbul'san
anadolu üstlerine bakıp bakıp
ağlayan
sen eğer yine İstanbul'san
aldanmıyorsam
yine senin emrindeyim
utanmasam

ulan İstanbul sen misin
senin ellerin mi bu eller
peki İstanbul ya ben
ya benim kahrım
ya senin ağrın...(Alıntı)

Metruktür benim yüreğim.
Hayır, asla çünkü bu bir aldatı.
Sensiz şehrin çıkmaz da tadı.
Mademki adı çıktı şehrin
Kodaman kanatlarında aşkın
Evrelere b/öldüğüm şu sefil yüreğim.

Maviden yasım
Yaşlarımı döktüğüm Nisan tasım
Ya, tasam, sevgili?
İstanbul diye düşmüşken yola
Ah, bilemedim nasıl da düştüm ben bu aşka.

Hörgücü iklimin
Mayısın gözlerinde seyreltiğim.
Hüznüme de aşkıma da kefilim
Çünkü aşk sensin bense İstanbul.
Yaktığım ucu mektubun ne ki?
Yüreğimden ötesi değil işte yangının merkezi.

Nazenindir varlığım
Hiçbir kitaba sığmaz sancılarım.
Ah, sevgili:
Bil ki ben senin sarnıcınım
Elbet İstanbul'un da sağdıcı
Adı çıkacağına bu sevginin
Canım neden çıkmadı ki?

Söylenceler ipektir
Ruhumda ne çok kat izi.
Yalnızlığımın şiiire z/emindir
Bahtımda yanar Zühre yıldızı.

Sözcüklerim asla değil ç/engelli
Ruhumda saklıdır koca ömrün özeti
Hem durduk yere sevmedim ben seni
Durduk yere ölebilirim lakin
Layığıyla sevmekse Allah'ın emri
İstanbul'u yâd ederim aşk yerine
Semazen yüreğimden dökülen hüznü de
Diktim mi bir kez sözcüklerime.